

Akta Nokturna

PERIODIEK TRAKTAAT VAN ALTERNATIEVE STUDENTENVERENIGING KARPE NOKTEM
1E EDITIE, 4E JAARGANG, OKTOBER/NOVEMBER 2007

Proloog

Al jarenlang heb ik het voornemen om een gedicht te schrijven met het woord "Kees" erin. Waarom weet ik niet. Kees. Een éénlettergrepig woord; kort, hard en vastberaden. Aan Kees is weinig dichterlijkheid te beleven. Poëzie lijkt enkel voorbehouwen aan meerlettergrepige woorden als "maneschijn", "migraine" en "vuilniscontainer". Bij Kees moet ik vooral denken aan de familie Flodder, waar zelfs tweé Kezen inzitten. Of aan het werkwoord "kezen". Tot kortgeleden wist ik niet wat het betekende. Waarschijnlijk was het iets met snel eten, iets repareren of iemand inzepen. Gebruikt in een zin: "De bouwvakkers kezen flink door", "De beunhaas heeft het 'm weer gekeest!" of: "Zal ik jou es even lekker kezen?" Toen ik de echte betekenis van

het woord te weten kwam was de poëzie zo mogelijk nog verder weg. Soms moet ik bij Kees denken aan een keeshond. Een absurd beest. Met Kees valt niet te dichten.

In deze editie...

Rijm, alliteratie en associatie! Akta Nokturna staat deze keer boordevol literatuur en poëzie. Onder andere de gedichten van de poëzieborrel, korte verhalen, dichterlijke vragen in Leden Doorgelicht, poëtische prenten en natuurlijk het zeer literair verantwoorde dubbele (!) einde van de soap 'Het Geheim van de Kreupele Neusaap'. Dus neem deze Poëzakta Nokturna mee naar je favoriete watervalletje of verlaten dorre vlakte en mijmer naar hartelust bij het schone geritsel van de pagina's! [MB]

INHOUD

Het vierde bestuur

Wie zijn ze? Wat doen ze?
Wat willen ze?

Pagina 2

Extreme Playbackshow

Reporter Paul van Leeuwen doet verslag van de plaatselijke soundmix-show.

Pagina 3

Thema: poëzie & literatuur

Rijmfanaten kunnen in deze Akta hun hart ophalen aan maar liefst twee pagina's aan woordkunst.

Pagina 4 tm. 7

Rubrieken

Quotes, Spreekwoorden & Gezagden -> **Pag. 3**
Leden Doorgelicht, Tommyismen, Nachtpost, Iets gemist? -> **Pag. 8 & 9**

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar de redactie.

Hoofdredactie

Marlies van der Burgh [MB]

Redactie

Alette Ouwens [AO], Daan Fifis du Pont [DP], Judith Brinkkemper [JB], Giedo Jansen [GJ], Laura Ebben [LE], Noëma Neijboer [NN], Paul van Leeuwen [PL], Tommy Spanjaard [TS]

Vormgeving

Bram Balk [BB]

Redactieadres

akta_nokturna@karpenoktem.com

"Ere zij het oud-bestuur!"

Het vierde bestuur van ASV Karpe Noktem (links) wil hierbij de oud bestuurders (rechts) danken voor alle inzet en moeite en geeft hun alle eer en lof voor hun daden.

Vaarwel oud-bestuur, we zullen jullie missen. Wij - het nieuwe bestuur - hebben het nooit gezegd. Nee, soms hebben we het niet willen toegeven, maar we hebben een gigantisch respect voor jullie. Dankzij jullie is patiënt Karpe Noktem ontwaakt uit haar coma. Wij mogen haar helpen revalideren. Met een beetje geluk is zij volgend jaar weer in topconditie.

Alette, dank je voor je kracht en vindingrijkheid, je drang tot perfectie.

Dank je Johan, voor jouw nimmer afslappende inzet. Jij was er altijd, zelfs om drie uur 's nachts. Jij stond altijd klaar. Bedankt Laura, voor goed rentmeesterschap, je discipline en jouw wijsheid. Dank voor Twan, zijn advies, zijn kritische blik en zijn vermogen om direct in te springen als het nodig is.

Ik heb jullie van dichtbij meegeemaakt. Eerst als barhoofd, later als ProCo-lid en grafisch vormgever. Jullie hebben gezwoegd onder intense druk en vaak zonder ook

maar één bedankje. Slechts weingen hebben het kunnen zien, maar jullie hebben achter de schermen zoveel goeds gedaan. Dankzij jullie is muziekcafé Merley een van onze belangrijkste partners, lopen de weekenden iedere keer nog beter, is Karpe Noktem weer een partij om rekening mee houden. Dankzij jullie geloof ik in Karpe Noktem. Nu jullie weggaan, zullen wij het werk voortzetten. Toch is het belangrijk om even hierbij stil te staan: zonder jullie was er geen vereniging

meer. Dat is zo ontzettend belangrijk, terwijl jullie daar nooit enige dank voor hebben gehad. Daarom past maar één beslissing. Daarom verklaar ik, Bram Balk, voorzitter van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem, dat deze vertrekende bestuursleden ere-leden zijn en dat zij alle rechten daarvan ontvangen zodra zij hun opleiding verlaten.

Ere zij het oud-bestuur! [BB]

De Blonde, de Appelman, de Fries, de Krullebol en de Wildebras

Het nieuwe bestuur stelt zich voor

**Voorzitter
Bram Balk**

Karpe Noktem is een vereniging waar we trots op kunnen zijn. Karpe Noktem: de club van metal, jazz en rock, van Schultenbräu op het weekend en (op de borrels) Heineken onder protest, van Karpe Rockt'em, Akta Nokturna, de Extreme Plackbackshow, ZAK en LOCO, van de *leden*. Dat en meer willen we zijn. Daar ga ik mij mee bezig houden als nieuwe voorzitter van Karpe Noktem.

Als voorzitter ben ik het aanspreekpunt voor leden, de belangrijkste controleur van alle Karpe Noktem-zaken en tevens navigator van Schip Karpe Noktem. Daarnaast heb ik ook promotie en grafische vormgeving in mijn takenpakket.

Ik volgde Karpe Noktem al sinds haar oprichting. Eerst van een afstandje als hoofdredacteur van een welbekend studentenblad, later als actief lid. Ik heb Karpe Noktem zien groeien, krimpen en worstelen met zichzelf. Wij, het vierde bestuur, hebben erg veel aan het oude bestuur te danken. Ik wil hun erfenis recht doen.

Daarom wil ik het beste uit Karpe Noktem halen. Karpe Noktem heeft de X-factor, dat kan ik ruiken. Misschien kunnen we ooit, als we dat zouden willen, zelfs groter worden dan Carolus.

Als Giedo Jansen de vader is van Karpe Noktem en Alette Ouwens de hoedster... wat ben ik dan? Voorlopig gewoon Bram. Ik sta meestal aan de bar."

**Secretaris
Jorg Kennis**

Sinds juni 2006 ben ik woonachtig te Nijmegen. Ik ben van oorsprong een Brabander, waar ik tot dusver op verschillende plaatsen heb gewoond. Dit jaar besloot ik mijn affiniteit met Nijmegen te bezegelen met een verhuizing naar de Nijmeegse binnenstad: ik woon nu op een paar passen van De Waagh - en dus op loopafstand van zowel de Waal als Café Dollars. Misschien wel een van de beste beslissingen die ik ooit heb genomen!

Natuurlijk was de kennismaking met Karpe Noktem één van de hoogtepunten; een club waar ik me meteen meer dan thuis voelde. Er bleken zowaar meer nachtkindjes te zijn! Sinds oktober 2006 zit ik in het bestuur. In het eerste jaar was ik onder andere verantwoordelijk voor de activiteiten. Dit studiejaar neem ik de rol van secretaris op me wat inhoudt dat ik me vooral met ledenzaken zal bezighouden, zoals de communicatie en mailings.

In het dagelijks leven werk ik voor Philips, waar ik me bezighoudt met internetmarketing. Pogingen om mijn ooit begonnen studie communicatiesystemen weer eens te vervolgen hebben tot dusver geen succes gehad. Dat komt nog wel eens... ooit. Muziek is een van mijn grootste drijfveren: ik bezoek graag metal-, gothic- en cyber/wave- concerten en -feesten.

Ik hoop dat we het Karpe Noktem dat in de afgelopen jaren door de voorgaande besturen met zoveel inspanning op de kaart is gezet verder kunnen uitbouwen, dat de huidige leden de vereniging steeds leuker gaan vinden en dat we maar veel nieuwe nachtkindjes mogen verwelkomen!"

**Penningmeester
Jorne van der Veen**

Ik heet Jorne van der Veen, en ben sinds een september 2007 de penningmeester van Karpe Noktem. Ik woon sinds augustus 2006 in Nijmegen en ben gelijk lid geworden van Karpe Noktem

(de oude voorzitter en de huidige voorzitter wonen bij mij op de gang). Toen er een nieuw bestuur gevormd moest worden heb ik mijzelf beschikbaar gesteld voor de functie van penningmeester. Een inhoudelijke zware taak waarvan de werkzaamheden, die gezien mijn voormalige studies prima bij me passen, voor de omgeving nauwelijks zichtbaar zijn. Tot zover het serieuze gezever. Ik ben ook bekend als 'De Fries', natuurlijk vanwege mijn afkomst: FRYSLAN!!!

Ik ben zodra je dit leest vijfentwintig jaar oud, woon samen op twaalf vierkante meter met een kat als cadeautje erbij. Daarnaast werk ik bijna fulltime in de horeca. Ik word over het algemeen gezien als een compleet doorgeslagen idioot maar als je me eenmaal beter leert kennen zul je vanzelf merken dat ik ook een serieuse kant heb en dat een goed gesprek ook tot de mogelijkheden behoort. Naast het vele bier drinken natuurlijk!

Ik hoop alle nieuwe leden een plezierige tijd bij Karpe Noktem te geven en ze ook allemaal goed te leren kennen."

**Vice-voorzitter
Daan Fifis du Pont**

Reeds begin ik aan mijn vierde studiejaar hier in Nijmegen (Communicatiewetenschappen aan de RU) en tevens aan mijn eerste bestuursjaar bij Karpe Noktem.

Ik heb in deze tijd het genoegen mogen hebben om menig vereniging mee te maken. Ik begon ooit als schuchtere eerstejaars bij de grootste vereniging van Nijmegen, namelijk de N.S.R.V. Phocas. Hoewel het hier erg gezellig was vond ik roeien maar een zeer duffe sport. Tijdens mijn periode bij Phocas ben ik eens gekaapt door wat Karpe Noktemleden om een kijkje te nemen boven in Dollars. Het één leidde tot het ander en bij het eerst gemaskerd bal was ik opeens naast Phocaan een uitskuikentje bij Karpe Noktem. Het jaar erna was ik zowel oud-Phocaan, Triviaan en nog steeds een uitskuikentje. *Two's company, three is a crowd*.

Ik kwam nog wel eens langs bij Karpe Noktem en deed mee aan een prachtige playbackshow. Op één of andere manier kwam ik echter steeds minder en minder.

...Totdat ik het licht zag, we spreken het

jaar van Onze Heer 2006. Op een ver-

loren woensdag spoerde Niels (Ovum,

Mut) mij aan om eens mee te doen met

een pokerborrel. Ik was best zenuw-

achtig. Ik was al een klein half jaar niet

meer langs geweest. Zouden ze nog net zo lief zijn als vroeger?

Ik kwam daar aan en zette mijn beste

pokerface op en ik speelde die avond

toevalligerwijs tussen twee mensen

waar ik nu mee in het bestuur zit: Judith

en onze grote kale Friese vriend (die ik

overigens in één hand van tafel speelde

met een *three of a kind...* maar op grote

heldenverhalen van dhr. Du Pont zit nie-

mand te wachten). Dronken eindigde ik

ergens op een feestje in Billabong, maar

ik besefte één ding:

JA! Ik was weer lid van Karpe Noktem!

Sindsdien ben ik een herboren lid en

werd ik actiever dan ik in mijn begin-

periode was. Karpe Noktem met je leuke

activiteiten, met je culturele inslag, met

je spacecakes en met vooral veel bier

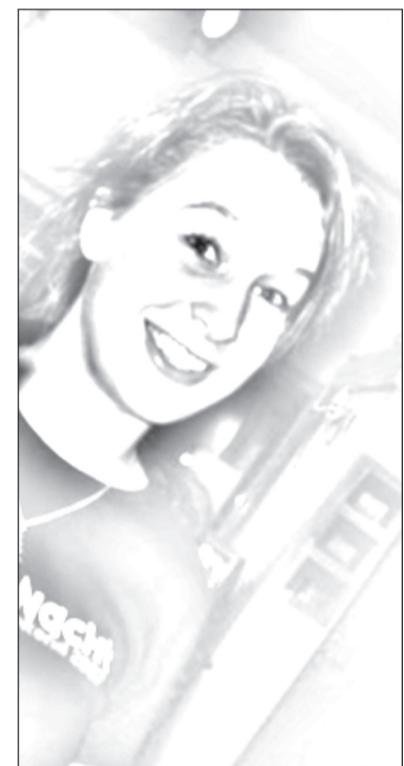
(BIER! BIER! BIER! BIER!) en gezel-

ligheid, ik groet u en hoop een succes-

vol jaar in het bestuur te volbrengen als

Vice-voorzitter. 'Acta est fabula'".

**Activiteiten
Judith Brinkkemper**

Ik ben Judith Brinkkemper en ben dit jaar de enige vrouw in het bestuur en te-

vens de jongste. Het is zo nu en dan nog best een klus om de mannen in toom te houden, dus dat mag de voorzitter lekker doen. Ik ben dit jaar Hoofd Activiteiten, zover als het werk me niet uit handen wordt genomen. Mijn doel dit jaar is het oprichten van zoveel mogelijk commissies, zodat ik me daarna Commissaris Intern mag noemen.

Uiteraard zal ik er ook voor zorgen

dat de leden het naar hun zin heb-

ben, want dat is wat ik het belang-

rijkst vind.

Ik ben twee jaar geleden in Nijmegen gaan studeren om er kort daarna ook te komen wonen. Vanaf dat mo-

ment was ik eigenlijk actief lid bij

Karpe Noktem en heb ik weinig ac-

tiviteiten gemist. Ook heb ik hier de

meeste vrienden binnen Nijmegen

gevonden.

Bij Karpe Noktemfeesten zul je mij

meestal op de dansvloer vinden,

maar ik houd ook van een goed gesprek.

Vooral nieuwe en potentiële leden

wil ik extra aandacht geven,

zodat iedereen zich uiteindelijk net

zo thuis voelt bij Karpe Noktem als ik."

We're back to play!

Extreme Playbackshow 2007 wederom cultureel hoogtepunt

Gezien het succes van de vorige playbackshows en wellicht het gebrek aan muzikaal talent onder de leden is afgelopen woensdag 7 maart de derde Karpe Noktem Playbackshow gehouden. Locatie was deze keer, net als vorig jaar, de NDRGRND.

Het spits werd afgebeten door Daan Fifis du Pont, die onder politie-esorte de NDRGRND bereikte. Niet vanwege ordeproblemen door zijn opmerkelijke piratenkostuum, maar vanwege het feit dat hij met zijn meegebrachte sabel eigenlijk niet over straat mocht. Gelukkig toonden de dienstlopers begrip voor zijn situatie en werd zijn sabel niet in beslag genomen. Wat is een piraat immers zonder één of ander steekwapen? Zijn vertolking van 'Pirate, arrr!' van Kevin Brennan, een wat lallend zeemanslied, leidde in elk geval tot voldoende hilariteit: de stemming zat er dus al gelijk goed in.

Vervolgens was de beurt aan Judith, Bregtje en Michelle om het nummer 'Oya Lélé' van K3 te vertolken. Blijkbaar hadden ze zich voorbereid op een drukkend heet podium, gezien de schaarse kledij die gedragen werd. Jammer genoeg vielen deze charmante jongedames niet in de prijzen. Maar ja, het is de aanhouder die wint en niet degene die weinig aanhoudt.

Een echte uitdaging was er voor Jorg, die een nummer van Kinderen voor Kinderen zou doen. Normaal niet zo'n vreselijke uitdaging - de teksten zijn niet zo filosofisch of diepgaand van aard dat het veel tijd kost om ze uit het hoofd te leren. Jorg pochte echter dat hij alle nummers van Kinderen voor Kinderen uit zijn hoofd kende - niet wat meer tijd in je studie steken, Jorg? - en hij liet zich die avond verrassen met een door anderen voor hem uitgekozen,

volkommen willekeurig nummer. Het werd 'Ik wil het niet'. Geloof het of niet, hij wist het vlekkeloos te playbacken. Petje af Jorg, maar helaas onvoldoende voor een prijs.

De volgende artiesten waren Jeroen, Koert, Jesper en Jord met het nummer 'My Enormous Penis' van Da Vinci's Notebook. Dit nummer is, dat laat zich raden, een ode aan het mannelijk geslachtsorgaan. Op de voorgrond, zichtbaar genietend van de aandacht, wrong Koert zich in de meest bizarre bochten met een weinig verhullende bezemsteel.

Sophie, Lieke en Iris namen de uitdaging aan door als wulpse schoonheden de rol van cafébezoekers aan te nemen. Het nummer 'We zijn toch op de wereld om elkaar te helpen', bekend uit de hedendaagse versie van Het Schaep met de Vijf Pooten werd vrijwel vlekkeloos gereconstrueerd. Daarbij fungeerde het publiek als vierde man. Onduidelijk

bleef echter welke van de drie dames de rol van Piet, toch echt van het mannelijk geslacht, op zich had genomen.

Giedo kon het niet laten een imitatie van Boudewijn de Groot en het nummer 'Testament' - nee géén metal - te geven. Dit ter ere van zijn onlangs gevierde tweehonderdste verjaardag. Het zal de hippereputatie van onze vereniging ongetwijfeld weer iets versterkt hebben.

Oudhollandsche tijden herleefden met Bram, Alette en Tinka en het nummer 'Op de step' van Wim Sonneveld. Niet alleen kunstzinnige vaardigheden werden zwaar op de proef gesteld: Tinka moet in recordtempo steeds andere rollen aannemen met bijbehorende uitdossing. De step die verleden jaar werd gebruikt kon nergens meer worden teruggevonden, zodat ook hier de bezem uitkomst moest bieden. Het acteerwerk van Bram liet echter

niets te wensen over, hij leek waarschijnlijk op een steppende heer.

Een duet van Daan Fifis du Pont en Judith kon natuurlijk niet uitbliven. Ze kozen het nummer 'Kids' van Kylie Minogue en Robbie Williams. Meer bewondering dan het imitatiwerk oogstten echter de acrobatische toeren die ze wisten te volbrengen. Gelukkig kwam Judith er heelhuids vanaf, al leek ze zo nu en dan bijna tussen het publiek te belanden.

Gordon en Gerard Joling, wie kent ze niet? Om eerlijk te zijn, ondergetekende, die slechts een uur had om de diepgavende tekst van het nummer 'Als je alles hebt gehad...' te leren. Samen met Daan Fettelaar, die de rol van Gordon op een dusdanig natuurlijke wijze vertolkte dat je bijna zou denken dat hij een groot liefhebber van deze grote Hollandse volkszanger is. Jammer genoeg was Hans door ziekte aan zijn bed gekluisterd zodat hij niet van de partij kon zijn. Een gemiste kans om hem als René Froger te zien schitteren...

Een playbackshow is geen spannende playbackshow zonder een meedogenloze jury om prijzen uit te reiken aan de beste optredens. Ze had het zichtbaar zwaar om een definitieve eerste en tweede plaats te bepalen, maar slaagde er uiteindelijk toch in om tot overeenstemming te komen. De eerste plaats was, geheel terecht, voor Sophie, Lieke en Iris. Als rasechte cafébezoekers zou de prijs, een sixpack Kanon, vast niet onwelkom zijn. De tweede plaats ging naar Daan en ondergetekende, die een sixpack Korenwolf mee naar huis konden nemen. De hoofdprijs was echter voor iedereen: de jaarlijks terugkerende hilariteit van de Karpe Noktem Playbackshow! Wat mij betreft, iedereen tot volgend jaar!

[PL]

Quotes

Op de extreme playbackshow

Cilia: "Kun je mij misschien vertellen waarom je een stuk wc-papier aan je nek hebt hangen?"

Alette: "Dat was een kostuum-advies van Bram..."

Op de retrogame-avond

Marlies: "Ik sla je met een cracker!"

Daan: "Kun je daarmee stoppen? Het doet echt pijn!"

Daan: "Heb ik je al bier gegeven?"

Gregory: "Ja".

Daan: "Heb je al bier?"

Gregory: "Jahaal!"

Gregory: "...waar is m'n bier?"

Chris (over Gremlins): "Het was een fucking kutgame. Ik moest mensen doodmaken met een potlood!"

Marlies: "Die meneer staat daar alleen maar te plassen en je schiet hem gewoon neer???"

Daan: "Ik wil tongen met de grote plant!"

Tijdens Yoshi's Island wordt Mario belaagd.

Marlies: "Wie gooit al die bommen uit de lucht?"

Daan: "Het is een Duitser!"

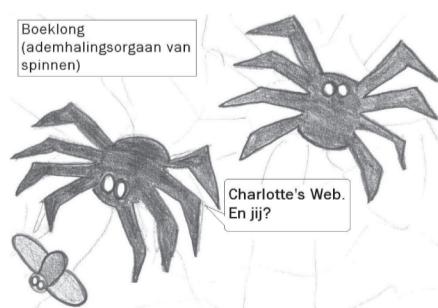
Daan heeft zojuist Batman dood laten gaan.

Daan (verward): "Waar ging ik nu dood aan?"

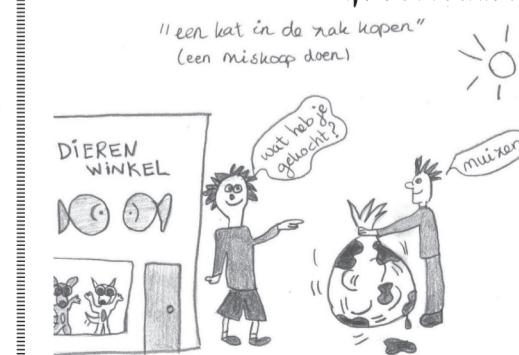
Marlies: "Je werd geplet. De Bat werd geplet."

Spreekwoorden & Gezegden

Literatuur

Poesiealbum

Kort verhaal

Het eind van de regenboog

Er zijn momenten waarvan je je pas later realiseert dat ze je zijn bijgebleven. Op het moment zelf leek er weinig te gebeuren. Hij keek naar me - heel even - maar ik durfde niet terug te kijken. Ik kende hem niet, maar ik kende zijn naam wel. *Lars Cou*. En ik kende zijn soort. Ik was blij dat ik niet had teruggekeken.

Hij was beslist niet iemand met wie ik normaal gesproken om zou gaan. Zijn vader was een megalomane grootindustrieel en alleen al dáárom verdacht... Erger was nog dat mijn vader bij hem werkte. Zolang als ik me kan herinneren zweegde mijn vader in de zoutmijnen. En ik kan me nauwelijks een dag herinneren dat hij zich niet beklaagde over zijn karige loon, zijn lange dagen of zijn zware werk. Zelfs op zondag was hem geen rust gegund want, zo vond zijn baas, in de mijnen schijnt de zon immers toch niet.

Nachts begon het toch te knagen. Had ik er spijt van dat ik niet had teruggekeken? Lars bleef, ondanks zijn achtergrond, op een bepaalde manier aantrekkelijk – ja, zelfs *verleidelijk*. Al was het maar omdat hij zo ver weg was, zo ongrijpbaar. Aan slapen kwam ik die nacht niet toe. Ik probeerde niet aan hem te denken. Maar waar ik ook aan dacht, hij kwam telkens terug. Hij had naar me gekeken...dat deed hij toch vast niet zomaar? Of zou hij me gewoon een curieus schepsel vinden? In de wereld waarin hij leefde waren piercings vast ordinair en gescheurde kleren een teken van armoede, niet van verzet. Wat wist ik eigenlijk van zijn wereld? Niets! En dat wilde ik ook niet! Hij zou voor mij zo onbereikbaar blijven als de pot met goud aan het eind van de regenboog. Ik besloot dat ik hem wilde vergeten.

Maar hij verdween toch niet helemaal naar de achtergrond. Bij de bezetting van het Malieveld wist ik dat hij mij en wat ik deed zou verafschuwen. Hij zou me *haten*. Maar toch was ik bang mezelf voor de gek te houden. Stiekempjes vroeg ik me af of hij nog aan me gedacht zou hebben. Ik schreeuwde naar de politie, de fascisten die ons altijd onderdrukten maar ons nooit zouden kunnen tegenhouden. Ik schreeuwde zo hard ik kon, al was het maar om niet stil te vallen. Stel dat iemand iets zou merken... Ik was blij toen

ik weer thuis was en weer alleen kon zijn. Vandaag was ik niet één van hen geweest.

Ik besloot dat ik hem nog een keer wilde zien. Alleen kijken, zo nam ik mezelf voor, bang als ik was om op meer te hopen. Maar waar zou ik hem kunnen vinden? Op de plaatsen waar hij kwam zou ik me nooit kunnen vertonen, als ze me al zouden binnenlaten. En op plaatsen waar ik kwam had ik nog nooit iemand zoals hij gezien. Slechts heel zelden, wanneer een stel brallende dronken nieuwsgierigaards interessant kwamen doen. Ik wist dat ze er alleen kwamen om hun vooroordelen te bevestigen en wij hielpen ze daarbij, trots als we op onszelf waren.

Het lot was me gunstig gezind. Ik zag hem gewoon. Nou ja, gewoon... 's Avonds zag ik hem binnengaan in de sociëteit. Mij merkte hij niet op. Of liet hij gewoon niets merken? Ik wilde dat ik naar binnen kon gaan, maar ik zag de hele zaal al naar mij kijken, verstommen, of me zelfs uitlachen. Maar het idee dat hij zo dichtbij was bleef me steken. Ik besloot buiten te blijven wachten tot hij weer weg zou gaan. De uren verstrekken langzaam, het moet erg gezellig zijn geweest binnen. Vast een stel brallers met strakke pakken die zaten op te scheppen over de banen van hun vaders, hun limousines en hun villa's. Ik wilde toch niet weggaan, want misschien zou ik hem dan nooit meer zien...

Uiteindelijk, diep in de nacht ging hij weg, samen met nog een paar duidelijk aangeschoten clubleden. Ze liepen in mijn richting en ik besloot te doen alsof ik ze toevallig tegenkwam. "Hoi", zei hij tegen me, en hij keek me aan. "Hoi" was alles wat ik terug kon zeggen en zelfs dat was nauwelijks hoorbaar. Ik liep gauw weer verder. "Er komt een dag dat we dat kraaktuig uit onze panden knuppelen. Ze kraken maar een kartonnen doos." hoorde ik iemand achter me zeggen. "Stilletje armoedzaaiers!" zei een ander. Ik realiseerde me dat we ieder op een eigen planeet leefden. De afstand tussen ons leek groter dan ooit. Maar hij had in elk geval "Hoi" tegen me gezegd - en dat was tenminste iets.

***

Iemand klopt op de deur. Tenminste *iemand* die snapt dat de bel al jarenlang stuk is en die niet zomaar wegloopt zonder te kloppen. "Juffrouw Mekkon?" vraagt iemand met een stem die ik niet herken. Ik pak de deur en zet hem aan de kant. "Ik heb een brief voor u." zegt de onbekende man. Zwijgend neem ik de envelop-

pe in ontvangst en ik heb nog net het benul om "Dankjewel" te mompelen als hij de trap weer afgaat. Nieuwsgerig scheur ik de enveloppe open en een mooie, handgeschreven brief komt te voorschijn.

Juffrouw Mekkon,

Bij deze wil ik u uitnodigen voor een diner in mijn nederige villa. Als u zo goed zou willen zijn dit aanbod te aanvaarden verwacht ik u vanavond, klokslag 19.00, aan de oever van de Waal, alwaar een rijtuig klaar zal staan.

Hoogachtend,

L. Cou

Ik lees de brief een paar keer voor. Ik durf te geloven wat er staat. Ik, het schepsel dat zo ver van hem afstaat...en toch nodigt hij me uit! Ik poets al m'n spikes één voor één op - en dat heb ik nog nooit eerder gedaan. Mijn neus, lippen en oren zijn gesierd met de mooiste piercings die ik heb. Ik poets mijn kisten tot ze zoveel glanzen als het afgetrapte leer toestaat. Toch heb ik het idee er als een vogelverschrikker bij te lopen. Mijn kettingen rinkelen als ik opsta en me klaarmaak om te gaan. Ik vertel niemand waar ik naartoe ga. Ze zouden maar rare dingen kunnen denken.

De tocht door het Gelderse landschap duurt meer dan een half uur, maar uiteindelijk komt een enorm landhuis in zicht. Verder is er geen gebouw te bekennen. Ik ben ervan overtuigd dat we hier moeten zijn. De koetsier rijdt een koetsiershuis binnen dat groter is dan het hele pand waar ik woon. Hoe groot kan Lars' huis dan wel niet zijn? De koetsier maakt de deur open en ik zie dat Lars op me wacht. Ligt het aan mij of heeft ook hij een zenuwachttige blik in zijn ogen? Hij reikt me zijn hand en helpt me met uitstappen. "Petra! Ik ben zo blij dat je bent gekomen. Volg mij alstublieft." Wat volgt is een tocht door een huis dat nauwelijks als zodanig herkenbaar is. Voor mij is het een museum. Alles wat ik zie moet meer hebben gekost dan alles wat ik bezit. Ik weet waar het vandaan komt. Van de mensen die zweegen in de zoutmijnen van zijn vader. Mijn vader heeft kromgelegen om dit te betalen. Ik probeer die gedachte ver weg te duwen.

De eetzaal die we bereiken is bijna zo groot als een sporthal. De tafel is voor twee personen gedekt. Eindelijk zal ik met hem alleen kunnen zijn. Ik durf bijna niets aan te raken. "Ik ben blij dat je bent gekomen, Petra." zegt hij. "Vandaag

zul je smullen van kaviaar, oesters, foie gras en zwezerik. En natuurlijk de beste wijn, want voor jou is alleen het beste goed genoeg."

"Dat moeten wel heel bijzondere groenten zijn. Ik heb er in elk geval nog nooit van gehoord."

"Groenten?"

"Ja, wist je niet dat ik vegetariër ben?"

"Je bedoelt zeker proletariër?"

"Nee, vegetariër. Het doden van dieren is barbaars en immoreel! Aan die praktijken werk ik niet mee."

"Oh, hm..." zegt hij net een denkrimpel in zijn voorhoofd. "Maar een exquisite hors d'oeuvre zul je zeker niet afslaan?"

"Nee, zeker niet!" zeg ik. Ik begin trek te krijgen nu ik over de ergste zenuwen heen ben.

"Kok, een hors d'oeuvre en de wijn!" roept hij naar achteren. Blijkbaar heeft iemand hem gehoord, want er komt geruisloos een kok binnen met twee schalen met een paar blaadjes en een fles wijn. Even geruisloos zet hij ze neer en sluipt weer naar achter.

"Och, nu heeft dat stuk gepeupel de kurk erop laten zitten. Nou ja, mijn vader zal hem morgen wel ontslaan. Ik haal wel even een kurkentrekker."

"Och dat hoeft toch niet!" zeg ik terwijl ik de fles pak en de hals er tegen de tafelrand afsla. "Dat gedoe met kurkentrekkers altijd. Dit gaat zo veel handiger." Ik zet de hals aan mijn lippen en neem een stevige teug. Ah, dat doet goed!

Op dat moment slaat de deur open. Ik zie een man binnenstormen, zijn gezicht rood van woede.

"Schavuit! Schobbejak!" schreeuwt hij, terwijl hij Lars aan zijn stropdas ophist. "Wat denk jij wel, deze kapitale woning vervuilen met een inferiore gootrat! Ziet gij dan niet dat zij slechts op ons geld en onze rijkdommen uit is? Van liefde zal nimmer sprake kunnen zijn. Jaag haar weg, deze ongetwijfeld onwettige dochter van een armoedige zoutmijnwerker! Wat zal je moeder daarvan zeggen als ze uit de botox-kliniek terugkomt?"

"Maar vader, ik hou van Petra! Ik..."

"Geen woord meer of ik schrap je direct uit mijn testament! Mijn wedde zal nimmer toebehoren aan dit uitshot!" Hij kijkt me aan. "Als jij niet snel naar je sloppenwijk terugkeert zal ik je vader op staande voet laten ontslaan."

Ik kijk naar Lars, hij naar mij. Als door een hogere macht gedreven ren ik naar hem toe. Ik houd hem zo stevig vast als mijn spikes toelaten.

"Het spijt me, Petra. We zijn naïef geweest. Jij woont op jouw planeet en ik op de mijne. Nooit zullen we

samen kunnen zijn."

Ik kijk hem diep in zijn ogen. "Lars..." vraag ik, "hoeveel rijkdom is deze bitterheid waard?" Hij slaat zijn ogen neer.

Ik draai me om en loop weg. Hij had gelijk. Twee mensen, twee universa waarin ze leven.

***

Vaak denk ik terug aan deze ontmoeting. Vaker misschien dan goed voor me is. Ik probeer de eenzaamheid te verdringen door vaak met mijn kameraden op te trekken. Samen verwensen we de wereld waarin hij leeft die onze liefde geruimeerd heeft. Maar dat laatste heb ik aan niemand verteld. We heffen het biologische bier op de succesvolle herkraak van een onlangs ontruimd kraakpand.

Ik zie een limousine voorrijden, ongetwijfeld voor het eerst in de geschiedenis op deze plek. Iemand stapt uit vanaf de achterbank. "Hou 'm maar", roept hij nog naar binnen. Ik zie dat het Lars is. In zijn strakke maatpak. Hij loopt langzaam maar beheerst naar binnen. Mijn kameraden hebben een blik in hun ogen die grenzen aan verrassing, verbijstering en ontzetting. Ongegeneerd kijkt hij ze één voor één aan. Op mij blijft zijn blik rusten.

"Petra..." zegt hij.

"Ken jij die vent?" hoor ik iedereen om me heen denken.

"Lars..." antwoord ik.

"Voor jou ben ik hierheen gekomen. Voor jou, en voor jou alleen, en alleen samen met jou zal ik hier weer weggaan." Hij komt dichterbij en zijn ogen doorboren de mijne als laserstralen. "Liever zou ik met jou in lompen gehuld over straat zwerven dan zonder jou in het grootste paleis van de wereld leven. Al moet ik me per step verplaatsen in plaats van in luxueuze limousines. Ik ben bereid alles op te geven wat ik heb. Behalve jou, Petra. Alles, maar niet jou." Zijn handen grijpen mijn schouders.

"Lars... Al moet ik een betaalde baan zoeken en in een eigen huis gaan wonen. Laat de liefde alles overwinnen!" Ik grijp zijn schouder, mijn lippen zoeken de zijne. Ik weet dat ik het onmogelijke doe. Liefde maakt alles mogelijk.

Het zijn de tegenpolen die elkaar het hardst aantrekken. Nooit heb ik me dat zo sterk gerealiseerd als nu. Ik denk niet meer aan de mensen om me heen en wat ze van me zullen denken. Ik denk aan ons, en het geluk dat op ons wacht.

(En ze leefden nog lang en gelukkig!) [PL]

Soap - aflevering 10

Het Geheim van de Kreupele Neusaap

In elke Akta Nokturna schreef steeds een ander lid een deel van de soap. De schrijver maakte gebruik van de clue die bij het vorige deel gegeven werd. Dit zijn twee alternatieve eindes van Het Geheim van de Kreupele Neusaap! De Clue voor deel 10 was: 'Rüdiger ondergaat zijn eerste winti-prey'.

Wie was hij eigenlijk? Waarom wist hij niet meer wie hij was? Rüdiger raakte in de eerste identiteitscrisis van zijn daarvoor zo alledaagse en simpele leven. Maar veel verontrustender dan zijn identiteitscrisis vond hij nog altijd die gillende feeks. Hij zou zich met geen mogelijkheid kunnen concentreren als dat rare mens zich zo bleef aanstellen. Zijn identiteit mocht hij dan kwijt zijn; zijn principes aangaande vrouwen nog niet. Dus hij waadde de rivier door op weg naar het nabijelegen eiland.

Jantien zat naast het dode lichaam van de door haar beminde boskabouter Frits. De mannen in haar omgeving bleven altijd maar kort leven. De levendigheid van haar echtgenoot Frederick was er ook snel afgeweest. Het samenzijn met haar ondode man was niet onaangenaam geweest, maar de stank en de schimmels hadden het fysieke aspect van hun relatie al snel de das omgedaan. Tussen Frits en haar was er juist niet veel méér dan hun fysieke relatie, dus Jantien besloot de dode Frits achter te laten en op huis aan te keren. In het dranklokaal zou zij vast snel weer een andere boskabouter tegenkomen...

In zijn kosmische ervaring van het universum beleefde Herman de laatste en gelukkigste minuut van zijn leven. Herman stierf, één met het universum, en dit zou hij na zijn dood ook blijven. Zijn vlees zou gerecycled worden door de piranha's. Het riviermeisje zou zijn botten verzamelen ter decoratie van haar onderwaterhuisje. Hij bleef op zijn eigen manier onderdeel van het grotere geheel - de natuurkrachten en de kosmische balans - zolang deze massa zou voortbestaan. Dat hij de zin van het leven niet meer had kunnen doorgeven aan de mensheid leek in zijn laatste minuut eigenlijk niet eens meer zo belangrijk.

Paula werd behoorlijk bedroefd van Stef Bos. Konden mensen dan nooit eens iets over vis of een verlangen daarnaar zingen? Ze besloot naar het dranklokaal te gaan; sokkenvrijdag was een gelegenheid die ook zij niet wilde mis-

sen. Dan kon ze gelijk nog even langs de visboer; Rüdiger zou dit toch niet doen vandaag. Met haar mooiste haringsokjes aan verscheen zij in het dranklokaal. Zij vroeg aan haar schoonzus, die door een kikker en een uil werd vergezeld, naar haar broers. Toen zij het tragische verhaal hoorde over Frederick maakte zij zich grote zorgen over Rüdiger. Waar was hij? Was hij veilig? Zou hij ooit nog visboeketjes voor haar meebrengen, of lammetjes bewerken?

Rüdiger was inmiddels aanbeland op het eiland waar de gillende feeks verbleef. Hij beleefde veel voorpret aan de uitdrukking die zij op haar gezicht zou hebben wanneer hij haar een rotschap verkocht. Maar hoe dichter hij bij de plek des onheils kwam, hoe meer hij zich verbaasde. Hij zag gestalten in kleurrijke gewaden die schokkende bewegingen maakten, terwijl de drum doorsloeg met dezelfde monotone dreunen. Zonder zelf nog te weten wat hij deed bewoog hij zich voort op de doffe dreun van de drum. Zijn voeten dansten hem naar de vuren toe.

Hij voelde dat hij in een andere werkelijkheid was beland. Iedereen was vriendelijk en bood hem eten aan. Hij kon niet weigeren. Langzaam werd het stiller om hem heen en hij herkende weer het geluid van die éne gillende feeks. In een limoengroen gewaad danste zij tussen de vuren door terwijl ze bleef gillen. Ze pakte zijn hand en danste met hem. Rüdiger kreeg de meest aparte ervaring van zijn leven. Hij wist dan wel niet meer wie hij was - hij voelde wel dat dit de plaats was waar hij thuisvoerde, aan de zijde van deze vrouw. Hij zag Herman en Frederick achter de vrouw staan en knikken, ook zij stemden blijkbaar in. Ze leken wel wat wit en doorschijnend, maar het was duidelijk dat ze het ermee eens waren.

Rüdiger sloot zijn ogen en drukte zich tegen de vrouw aan. Dit was zijn plekje, zijn plaats in de onmetelijke grootte van het universum.

EINDE

[LE]

Om daar achter te komen (en omdat zwemmen met een meer dan aantrekkelijke boskabouter, reanimatie aangrijpen als excus voor een partijtje tongworstelen met een willoos lijkk en bijna gewurgd worden met behulp van een Teletubbiewaterschoentjesverpakkingszakje nu eenmaal niet genoeg spanning op één dag verschaffen voor een adrenalinejunk als hij) zwom Rüdiger naar het eiland.

De karpers waren onrustig, zag Paula. Er stond iets te gebeuren! De laatste keer dat de vissen zo tekeergingen zou Barco Morsato naar de stad komen voor een concert. Enthusiast hoopte Paula met haar staart naar de deur. Toen aarzelde ze...haar straatvrees... Maar de karpers hadden altijd gelijk! Bovendien had ze nu een staart - dus kon ze de wereld toch aan? Daar hoopte Paula de drempel over, de wijde wereld in. Haar visseninstinct gaf haar in dat ze bij de rivier moet zijn.

Jantien slenterde terug naar de kroeg. Haar man Frederick was omgelegd door de rabiate boskabouter, die op zijn beurt ook niet meer was bijgekomen van het incident met de kikker. En Rüdiger was aan haar wraakpoging ontkomen en zat nu vast ergens lekker een tosti te eten. Vol melancholie keerde Jantien terug naar de plaats waar ze wijlen Frits voor het eerst ontmoet had.

Hij wist niet hoe het precies gebeurd was, maar Rüdiger bevond zich na de zwemtocht naar het eiland temidden van wild dansende, zingende en trommelende mensen. En zonder er iets tegen te kunnen doen voerde het ritme hem mee. Hij danste rond het vuur, tolde steeds sneller rond en rond... toen kwam de schreeuwende feeks naar hem toe en legde een sissende slang om zijn nek.

Herman had het helemaal gehad met de hogere, onbepaalde macht. Hoe durfde het hen zomaar uit de rivier op te tillen en op de oever neer te kwakken? De duizend armen van het riviermeisje bewogen in een laatste spasme, toen ze door verstikking op het droge stierf. Herman rolde weg uit haar greep maar had bovengemiddelde moeite met opstaan. Het leek wel maandagochtend. Hij keek naar zijn onwillige onderstel en zag daar duizend tentakels. Wat had het riviermeisje met hem gedaan? Toen merkte Herman dat hij bovengemiddelde moeite kreeg met ademen op het droge.

Volledig in trance bewoog Rüdiger steeds heftiger en begon vreemde klanken uit te slaan. Hij voelde dat hij zichzelf verloor, dat hij overgenomen werd door de geesten van de overledenen. "Waar zijn mijn servetten?" gilde hij kronkelend, plotseling met de hoge stem van de serveerster. "Waarom heeft Herman mijn servetten meegegenomen?"

Tot haar verbazing trof Jantien in het dranklokaal een kikker en een éénogige uil aan. Haar murw gebukte

interesse werd gewekt door hun geanimeerde conversatie over geheime verbonden om de kosmische balans te herstellen. En hoe deed men dat dan, de kosmische balans herstellen? "Kwaak", zei de kikker. "Kwaak, kwaak". Jantien, die een lang en vermoeid leven met een dode, overspelige echtgenoot achter de rug had, begreep het meteen. "Ach zo....en de zin van het leven?"

"In de hel zijn alle vissen rood! En kokend heet! Argh, mijn maag! Mijn maag!!!" Rüdiger voelde Carla's geest weer verliegen en plaats maken voor het Riviermeisje. "Wat is de zin van het leven? Vertel het me, Herman!" Terwijl de geest van het Riviermeisje verdronken werd door de geest van de Cubaanse boskat viel Rüdiger op de grond en begon te trillen alsof hij onder stroom stond. "Miaaaauw! Miaaaauw!" klonk het klaaglijk.

Een verbaasd gezicht verscheen in Hermans vertroebelende blikveld. "Water..." mompelde hij nog voordat alles zwart werd.

"Zeg Jantien...dat ik van haar zhoud!" Terwijl zijn oncontroleerbare lichaam onophoudelijk trilde en schopte had de geest van Frits bezit van Rüdiger genomen. Hij werd al snel verstoten door de geest van Frederick. "Zeg Jantien...dat ze op een kapstok lijkt!" Toen Frederick weer vertrok viel Rüdigers vermoede lichaam slap neer. Dood. Vergeefs probeerde de geest van Rüdiger door te dringen tot het medium Rüdiger om een laatste boodschap door te geven.

Paula was al uren niet uit haar stoel voor het aquarium gekomen. Dolgelukkig staarde ze beurtelings naar haar staart en naar de paniekerig tussen de karpers rondzwemmende Herman. "Lieve Haring", fluisterde ze. "Herman! Herman!" riep millepus Herman wanhopig, maar alles wat Paula hoorde was "Blub". "Binnenkort koop ik een groter aquarium", probeerde ze hem gerust te stellen, "met bubbels. Je zult hier vast gelukkig worden, met mij!" Wellustig knipoogde ze naar Herman en likkebaardde naar zijn vele tentakels. "Zal ik erbij springen?" Herman schudde nee alsof er zojuist een schorpioen in zijn oor gekropen was. "Het is ook wel erg krap met de karpers erbij..." mijmerde ze. "Heb ik je al verteld dat ik een waterbed heb?" Met onzichtbaar tranende ogen keek Herman naar de naalden en satéstokjes op het bijzettafeltje. Er was maar één steek nodig in zijn hart... of zijn nek...misschien kon hij er niet bij. Paula volgde zijn blik en mikte de scherpe objecten in de prullenbak aan de andere kant van de kamer. "Ik ben zo gelukkig nu met jou... deze heb ik nooit meer nodig!" Herman bonkte met zijn hoofd tegen de wand van het aquarium.

De kikker haalde zijn schouders op. "Kwaak". En toen dronken ze bier.

EINDE

[MB]

Een tsunami van dichtkunst

Opgedragen aan:
*Nationale hysterie
 Volkswoede
 Populisme
 en overtuigend leiderschap*

Tsunami

Een tsunami van Islamisering, of wel: druk is druk, zo niet vol
 Dit land is in gevaar, maar de elite keert zich weg
 Ik niet, ik ben een man van het volk
 Ik zeg wat ik denk, en ik doe wat ik zeg

Vertrouw me, als ik zeg
 Het is twee voor twaalf, laat het u wel verstaan
 Het grootste gevaar is de tsunami aan bejaarden
 De vergrijzing komt eraan

*Een tsunami van Joden
 Boeddhisten, Mohammedanen, en andere halfgoden
 Een tsunami bedreigt onze christelijke cultuur
 Een tsunami van couscous-dictatuur*

Of erger. Een tsunami van bureaucratisering
 Minder handen aan het bed, meer voeten onder het bureau
 Managers en bureaucraten
 U krijgt ze allemaal cadeau

Een tsunami van hangjongeren bedreigt onze steden
 Een tsunami van prostitutie bedreigt onze zeden
 En een tsunami van Kamerleden
 Aast op carrièremogelijkheden

Ik wijt het aan de tsunami van liberalisering
 KPN, PTT, de NS en straks nog Schiphol
 Slachtoffers van de marktwerking
 Privatisering eis haar tol

*De tsunami van de graai-cultuur
 Stroperige besluitstructuur
 Een tsunami van ambtelijk bestuur
 Lang leve de gezagscultuur*

Maar ook van links dreigt het gevaar
 Er waart een spook door ons land, er is geen houden aan
 Een tsunami van tomaten
 Jan Marijnissen komt eraan

*Een tsunami van gedoogbeleid
 Zelfbeschikking en vrijzinnigheid
 Het is deze Apocalyps waar ik tegen strijd
 Maar we zitten al in de blessuretijd*

En vrienden, wees op uw hoede
 De tsunami van christelijk fundamentalisme heeft het centrum van de politiek bereikt
 God heerst in het Torentje
 Met een Messias die op een toonaarsleerling lijkt

*Een tsunami van homofilen
 Overspoelt onze christenziel
 Een tsunami aan pausmobieleen
 Dominees en andere fossielen*

Maar in een ding hebben die calvinisten wel gelijk
 Ze verdedigen de moraal
 Stop die tsunami van abortussen en allerhande emancipatie
 Dat is mijn ideaal

*Ik zeg waar het op staat
 Weg met de socialist, liberaal en aristocraat
 Geen Mao, Koran of Bijbelcitaat
 Noem mij een Centrum-democraat*

*Ik ben niet links, ik ben niet rechts
 Ik ben recht door zee
 Met een tsunami aan voorkeurstemmen
 Daar haal ik mijn zetels mee*

Een tsunami aan beledigingen
 Uit mom van het vrije woord
 Ik zou provoceren en ik zou kwetsen
 Maar zij zijn schuldig als ik word vermoord

Een tsunami van demonisering
 Zij scheppen het klimaat
 En waar is Al Gore gebleven
 Als ik over klimaatverandering praat

Een tsunami aan tsunami's
 Is een overdaad aan angst
 Door harde woorden en overdrijven
 Maak ik u het bangst

Geen nuance, confrontatie, weg met de dialoog
 Een tsunami aan tsunami's
 Dat is de inhoud van mijn betoog
 Een tsunami aan tsunami's
 Volg mij, alleen dan houdt u het droog

[GJ]

Schaap

Schapen blaten altijd zonder reden
 Het schaap blaat dat is de reden waarom ik hem niet mag

Maar
 ik heb de oplossing
 Eén kogel
 en een beetje knoflooksaus,
 en hij verandert in een heerlijk broodje shoarma

[JB]

Poëtica

Ik heb het niet zo op dichters die (omdat gedichten nu eenmaal niet per se hoeven te rijmen) nagenoeg elk woord op een nieuwe regel laten beginnen en dan zeggen: klaar is Kees

[MB]

Nocturne

schuwe muzen delen hun gedachten vurig, maar door ruis verstoord laten stille tekens achter nu bemerkt, dan ongehoord

wellicht blijven enk'le doden wachten vlijen zich rondom de mens zijn uw fluisters in de nachten architect van onze wens

zij die 't niet begrijpen trachten laten het mysterie gaan voorbij – verdwijnen ijle krachten en praten mij 'hysterie' aan

maar ik waak gaten in de nachten door een schemerrijk geleid beter zo de pijn verzachten dan leven in 't besef van eindigheid

[MB]

.. of de mislukte Prometheus

Welk nut heeft het om het lijk der liefde (wat voor liefde dan ook) weer tot leven te wekken wanneer dit reeds in staat van ontbinding verkeert?

Het trilt door de potentiaal, verward met het potentieel levenloze stroom laat ledematen schokken, ogen tranen

Maar dood is dood en dood wil niet leven

Dood verlangt rust, vergeten, verte- ren.

[MB]

SPACEN

The silent awareness of the harmonious vivid space continuum within the elliptical circling universe breaths in the warm dark ever waiting hearing the echoes of forgotten times being the balance between life and death

Particles spin and circulate I fall into starry skies The vastness overwhelms me Flying, floating all around and back again And I feel free as the sun pours her light down upon me

[NN]

POETRY-PASSIE

ik hoor en voel de flow, vloeind vliegend en ritmisch springend zo als de wind, het klinken van dromen pulsen van water, knetterende elektriciteit, ontploffend van onweerbommen energie die al stromend drijft zolang de toon, melodie en onderliggende gedrevenheid blijft

en natrilt in mijn trommenvliezen en audiologisch geheugen ik weet: dit is de echte waarheid in mij, het enige dat mij diep kan heugen waarvoor ik leven wil, wat mij herinnert aan de krachtige dans die ontstaat wanneer vaste variërende loops samengaan met trotse zelfexpressie van welbespraaktheid een feit is dat dat mij leidt tot een nijd ten opzichte van kunstenaars met meer tijd die zeker zijn van hun woorden tot op het bot en die eren als waren ze een god ze freestylen hun lot, de levenswijze lijkt misschien zot twijfelachtig, gevaar voor overwaardering of onbegrip want waarom is iets hip? Ik verval bijna in een sippe dip eerst ben je een VIP, zo is het weer RIP één tip: ware kwaliteit is creëerbaar daar waar het oplecht ontspringt uit de snaar van een hemelse gedachte en dat is niet raar, maar zonneklaar want dat is mijn naam ik wachtte, was niet bij machte, trachtte desondanks en glimlachte met zijn zachte, broze, fragiele geluk ik keek alleen uit het raam, had geen faam, toen koos ik voor mezelf en kan nu bijna niet meer stuk integere moed, ontembaar blasé, constructief brutal, latente talenten openbaren zich, echter een kritische blik wanneer ik faal, maal over fouten en afdaal naar mijn inwendige graf dat verdween zodra ik me overgaf aan de subtile schoonheid, het was niet maf, een straf of laf groei ontwikkelde zich juist, ik heb mijn onzichtbare staf van innerlijke eerlijkheid en eer dus pas op, ik bijt harder dan ik blaf keer op keer ben ik nog steeds teer, ga ik weer neer in nog meer melancholisch zelfmedelijden ik heb geleerd mij toe te wijden aan waardevolle tijden en lijden om te zetten in kunst ik ben een heiden in mijn eigen kerk, op dat gebied ben ik onafhankelijk en vraag anderen niet om een gunst ik ben vrij omdat ik mijn grenzen ken, bepalend zijn zowel mijn keuzes als mijn gen ik ben blij omdat ik de mogelijkhe-

Gif

den zie, alle creatie waar ik niet aan wen
ik pak een pen en schrijf toe aan hen die weten wat weerloosheid is aan degene die diep duikt in de zee die het leven heet, wie diep zwemt en opkijkt naar het licht aan de andere kant van het water
ik dicht niet met een kater, ik zwicht niet voor al te veel verdoving
ik richt me op en geniet, ik ben geen hater of pater en later zal aantoonbaar zijn
de richting waar ik heenging, nu is het nog niet te beredeneren, slechts een intuïtieve stem
ik zing het loflied van mijn bestaan, ik heb geen echte rem
wel een stuur en een kompas maar ik reis niet in een genummerde klas
ik zeg het met klem: een overdosis van fijn doet pijn
de beste gein komt voort uit rein ongenoegen
ik trek een lijn dienend als mijn horizon en leg per ongeluk een landmijn
ik baan me een weg en verplicht mezelf rechtop te staan
soms is het zweugen, dan weer zweven en meestal ben ik in de waan dat ik alwetend ben
maar toch altijd nieuwsgierig blijven, afwisselend leerling en lerares altijd is er een les
mijn opdracht en manier van zijn is bewust en waarachtig zen
[NN]

Ricky

Je bent klein en onzichtbaar
er is niemand die je écht ziet

Waarom zou je schreeuwen
als er niemand luistert

Ze zeggen dat ze van je houden
maar hoe kun je dat nou weten
Als alles wat je weet
is wat zij vertellen

Er is nog zoveel te ontdekken
en nog een zee van tijd
Loop over je eigen weg
en laat merken
wie je bent

[JB]

Ode aan Exen

Godverdomme kankerhoer, smerige irritante tyfus teef
Wat is zo snel veranderd in de wereld waar ik nu leef?

Lieve schat, schoonheid, lieverd, muze van m'n bestaan

Merk je niet dat ik je mis, hoe kan dat je nou ontgaan?

Ooit was ik dronken van geluk, op eens haatte ik je intens

Maar dat ging weer over, afslijtend naar gevoelloos

Godverdomme takke trut, bedriegend kutwijf

Schatje, knuffelbeer, suikerspin....

Je bent niet meer degene die ik bemin

Welke emotie je ook toont, wat je ook doet, iedere moeite blijft zo verschrikkelijk loos
Uiteindelijk eindig je als een stapel oude brieven, cadeautjes en foto's in een oude schoenendoos

[DP]

Half twee op de klok in m'n kamer.

Door de luxaflex schijnen strepen warme lentezon. Moe. Wil slapen. Te licht. Toch maar opzitten.

De wereld draait onrustig heen en weer. Poging mislukt. Weer liggen. Woelen. Het licht prikt in m'n ogen. Omdraaien. Nog een keer opzitten

Hoewel het laat in de middag is, voelt de wereld aan als zes uur in de morgen. Ik stommel naar de wastafel, pak een met theeresten beslagen kopje en houd het onder de kraan. Op m'n bureau ligt een blauw doosje Kruivat-aspirines.

Ik druk er twee uit de verpakking als ontbijt en neem een slok water. De radio blèrt iets over een prinses in spijkerjack.

't Zal me boeien. Douchen.

Op weg naar de douche stap ik over een kapot geramde vriezerlade. In de hoek staat een uitgelekt koelkastkarlus, dat vooral dient als bijzettafel voor likeur en specerijen. Tussen het gebottelde gif, kruidnagel en saffraan ligt een versleten hamer. Op de overloop tref ik een stel opgewekte huisgenoten. Negeren. Geen zin in praten. Geen zin in denken. Fuck alles en iedereen maar! Fuck de hele wereld en iedereen erop.

"Inderdaad. 't Zal je toch niet boeien, toch?" antwoordt het spiegelbeeld in de badkamer.

Ik kijk even weg. Douchegeel, deospray, Philishave, shampoo, waar staat die verdomde tandpasta?

"Nou dan. Fuck al dat klootjesvolk op Koninginnedag! Het zijn er veel te veel, ze kopen alleen maar ouwe zut en leggen het hele verkeer stil. Fuck de marktkoopmannen met hun stinkende zooi en hun ongekeurde shoarma en spareribs. Fuck de Gemeente: stelletje zeikerd dat elk jaar iedereen terroriseert met parkeerbussen en verdund bier. Kan dat stelletje vuile pennenvreters niet iets te doen krijgen?"

"Fuck Bakellende en z'n jarenvijftigkabinet. Conservatismus was hip vóór de oorlog. Als die pleeborstel écht betrouwbaar wil zijn, dan zegt hij maar gewoon dat hij een staats-schuldfetisjist is en graag zonder nadenken achter Yankees aanholt. 'Irak? Zat bewijs, zeer overtuigend, tuurlijk waren die kernkoppen er. En van die nare Saddam moesten we toch een keer af.' Fuck de PvdA die

de Irakezen aan hun lot over wil laten in een zandbak vol met schorem. Ga dan verdomme NIET!"

"Fuck Nijmegen. De mensen zijn suf, de goede kroegen zijn dicht na drie uur 's nachts en de Universiteit is een lelijk grijs blok beton. Fuck de VKW'ers: slappe hap, stelletje huisvrouwen!

Geen zin in praten. Geen zin in denken. Fuck alles en iedereen maar! Fuck de hele wereld en iedereen erop.

"Inderdaad. 't Zal je toch niet boeien, toch?" antwoordt het spiegelbeeld in de badkamer.

Ik kijk even weg. Douchegeel, deospray, Philishave, shampoo, waar staat die verdomde tandpasta?

"Nou dan. Fuck al dat klootjesvolk op Koninginnedag! Het zijn er veel te veel, ze kopen alleen maar ouwe zut en leggen het hele verkeer stil. Fuck de marktkoopmannen met hun stinkende zooi en hun ongekeurde shoarma en spareribs. Fuck de Gemeente: stelletje zeikerd dat elk jaar iedereen terroriseert met parkeerbussen en verdund bier. Kan dat stelletje vuile pennenvreters niet iets te doen krijgen?"

"Fuck Bakellende en z'n jarenvijftigkabinet. Conservatismus was hip vóór de oorlog. Als die pleeborstel écht betrouwbaar wil zijn, dan zegt hij maar gewoon dat hij een staats-

schuldfetisjist is en graag zonder nadenken achter Yankees aanholt. 'Irak? Zat bewijs, zeer overtuigend, tuurlijk waren die kernkoppen er. En van die nare Saddam moesten we toch een keer af.' Fuck de PvdA die

stom om vrijwillig in isolement te wonen in fucking Werkhoven? Stelletje kluizenaars! Je kunt toch wat anders dan alleen werken en huis houden? Laat nou dat gezeik en ga leven!

Oh, en trouwens: FUCK Werkhoven; kutkruispunt!"

"Ja. Fuck ze allemaal. Of ze nu in Werkhoven of Nijmegen wonen, of ze bloempotpremier zijn of ambtelijke pennenvreter, of ze nu shoarma verkopen of er twee fucking euro vijftig voor betalen, of ze nu de godganse dag lopen te zeiken of zich onder laten zeiken voor een papertje, of ze nu hoer zijn, of leuk, of laf, of levenloos, ze kunnen allemaal de TYFUSKANKER krijgen."

Eén moment is het stil.

"Nee...nee fuck jou, Bram Balk" zeg ik dan, terwijl ik hem strak aankijk.

"Fuck jou en je slappe gelul.

Je bent gewoon bang, vuile klootzak! Je bent bang dat iedereen je vergeet op Koninginnedag, zoals je iedere keer bang bent wanneer een feest is afgelopen, of als de deadline erop zit, of als je vrienden wegrijden in de pendelbus naar Nederland, achterlijke idioot!"

Nu lichtelijk geirriteerd stap ik in de grijze douchecabine, leg de douchegeel, shampoo en scheerapparaat op de rand van cel

en houd m'n hoofd onder het ijskoude water uit de douchekop.

Hij moet z'n bek houden. [BB]

Leden Voorrecht: Antal van Ass

Teken jezelf:

Gij zult niet...

sterven vóór echt geleefd te hebben.

Favoriete nachtelijke bezigheid:

muziek maken.

Welk boek ben jij?

Het Zomerspel van Adward Bluf-pand.

De mooiste letter van het alfabet is

de letter: K.

Wat rijmt er op herfst?

'Sterf' (assonantie).

Dit gedichtje staat in mijn poesiealbum:

Dit album is van Antal lief.
Wie het stelt is een dief.
Hij moet zitten op een latje
met zeven spijkers in zijn gatje
tot hij roept: "Genade, Heer,
nooit steel ik dit album weer!"

Favoriete dode dichter:

John Donne.

Poëte Maudit?

Duidelijk!

Hoe melodramatisch kun jij zijn?

Amper. Ik ben meer het berekenende type.

Waar is vraag tien gebleven?

Censuur?

Boekenwurm?

Helaas minder dan ik vroeger was.
Stomme techniek ook!

Nog liever een broodje poep dan...

grote houten splinters die door een dikke beul onder mijn teennagels gestoken worden.

Ben je lid van de bieb?

Ja, maar ik ga stoppen. De afgelopen drie keer had ik zoveel boete dat ik de boeken beter had kunnen kopen.

Damesroman of dikke pil?

Bouquet-romannetje natuurlijk!

Beoordeel jij een boek op de kaft?

Aangezien ik de inhoud dan nog niet ken, ja.

Wat is jouw fetish?

Neuspiercings en gitaar spelende dames.

Dit boek snapte ik niet:

Oom Oswald van Roald Dahl (toen ik 10 was).

Wie mag jouw biografie optekenen?

Oprah Winfrey.

Dit moet er nog gebeuren in mijn levensverhaal:

een jaar bij een dame blijven, een opleiding afronden en wereldberoemd worden.

Wat is je handicap?

Ik kan niet tegen verleiding. Als ik iets absoluut niet zou moeten doen wordt het verschrikkelijk aantrekkelijk voor me. Wat me ook wel de nodige problemen heeft opgeleverd.

Zit er een slot op jouw dagboek?

Nee, een wachtwoord.

Met welk romanpersonage zou jij wel eens een beschuitje willen eten? Matilda! Nee, doe mij Hubert maar uit The thought gang van Tibor Fischer.

Welk boek had nooit uitgegeven mogen worden?

Alle boeken mogen uitgegeven worden. Alhoewel *De Avonden* wel een grote onnodige kwelling voor menig jeugdig kinderziel is geweest.

Als ik nu geen Leraaropleiding Engels studeerde had ik hierover een gedicht geschreven: klimop, mijn lievelingsplant. [MB]

Tommijismen

Het is weer bijna zover: de stad wordt overspoeld met nieuw vlees. Eerstejaars die nog naïef, onbekend met de stad, studie of het studentenleven zijn komen in groten getale Nijmegen binnen. Het is een periode vol spanning die natuurlijk de ideale tijd van het jaar is om mensen (lees: meisjes) te versieren. Hier enkele tips om de intro zo goed mogelijk door te komen.

De Introductie

Tom.my.is.me* (het ~ (m.), ismen): een wijsheid betreffende gedragingen van het mannelijk tegenover het vrouwelijk geslacht.

een heftig zwart Karpe Noktemshirt, óf in je sexy roze polo van [...] (we willen geen ruzie met andere verenigingen, TS.). Anyway, dat je maar één shirt hebt gekregen, betekent niet dat je dit niet hoeft te wassen. Niemand houdt van mensen die stinken. Houd het dus een beetje gezellig en draai zo nu en dan een wasje en gebruik deodorant. Waarschijnlijk sta je een week lang te hossen, dus zorg dat je een frisse laag Axe onder de oksels sputt. Sla alvast een extra hoeveelheid in, zou ik zeggen.

Tip 4. Voor eerstejaars is het allemaal al eng en nieuw genoeg. Als je dus een loslopende eerstejaars ziet, spreek hem/haar dan voor de geïnneens aan! Wel zo aardig. Wellicht dat ze wat leuk te zeggen hebben en klaar zijn voor een leuk gesprek!

Tip 5. Het is uiteraard van belang om op de hoogte te zijn van al het leuks tijdens de Intro. Het geeft je iets om over te praten met jouw droom-eerstejaars (zie tip 4) en je hebt een plaats om je prachtige date mee naartoe te nemen. Neem de programma's dus goed door! Ennuh, jij en ik weten natuurlijk allebei dat je voor een leuke avond bij de introactiviteiten van Karpe Noktem moet zijn! Kijk dus op www.karpenoktem.com of pak de flyer tijdens een van de activiteiten. [TS]

Nachtpost

Uw hartekreten kunnen naar de redactie gestuurd worden

Beste Akta Nokturna,

Gedurende twee jaar volg ik de soap 'Het Geheim van de Kreupele Neusaap'. Tot op heden is er echter nog geen aap aan te pas gekomen, laat staan een kreupele. Ik vind het schandalig dat de lezer door deze bedrieglijke titel misleid wordt! Nu heb ik vernomen dat in Akta Nokturna 10 de soap beëindigd wordt. Ik eis dan ook dat in deze laatste aflevering het hoofdpersonage de Kreupele Neusaap zijn debuut maakt.

B.O. Nobo, Hoogleraar biologie

Beste Akta,

Hoe komt het toch dat in de soap 'Het Geheim van de Kreupele Neusaap' alle personages worstelen met een identiteitscrisis, de zin van het bestaan of andere levensvragen? Paula's piscofile doet haar twijfelen aan haar seksuele identiteit, Herman is in hevig gevecht met hogere, onbepaalde machten, Rüdiger durft niet uit te komen voor zijn lage IQ-score en onderdrukt dus een belangrijk deel van zijn persoonlijkheid en zelfs de kikker, een simpel dier, lijdt aan cognitieve dissonantie en een gebrek aan kosmische balans. Lieve Akta, wat zegt dit over uw schrijvers?! Is het wellicht niet tijd voor een goed (kring)gesprek met een deskundige? Ik ben altijd beschikbaar voor E50 p/uur.

S. Vreudt, psycholoog

Iets gemist?

Karpe Noktem's fotoservice haalt de schade in

Ledenwerven @ Intromarkt

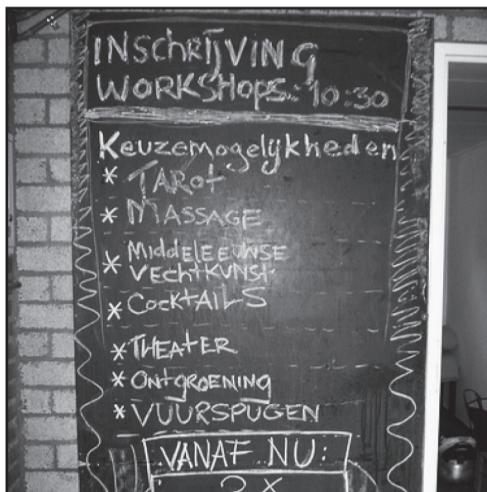
Daan: "Oh, je wilt dus DIRECT lid worden? Ja, dat kan natuurlijk ook.... Hee... de folders zijn op. Dat. Is even. Kut."

Radio Blackout Live!

Soms vind je pareltjes op de raarste plekken. Radio Blackout vonden we in een verloren hoekje op de HAN.

Pluk de Nacht 2007

Het beste programma van het Pluk de Nachtweekend sinds jaren.

Workshop zwaardvechten

Drakendoders in opleiding. Draak niet inbegrepen.

Workshop vuurspugen

Schade: twintig vierkante meter verbrand gras, drie verkoolde bijenkorven, één dooie mus en de rekening van de plaatselijke brandweerkazerne.

Workshop ontgroening

Twee weken na deze foto zou de jongeman onder Niels' schoenzool intro lopen bij Carolus.

Knikker voor je leven!

Bloedstollende spanning bij de finish van Karpe Noktems grote Nostalgierace tijdens het HAN-festival.

Pluk de Nachtreünie

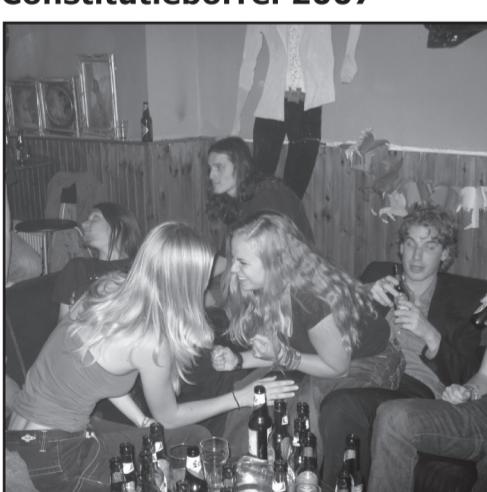
Nieuw bestuurslid vliegt lid in de armen na tien geworven leden op één avond.

De ZEUS-zusjeshamer

Drie dagen na deze foto zou Daan Fifis de voorzitter doodverklaren om in een deathmatch rock, paper, scissors het prunkstuk voor zichzelf te claimen.

Constitutieborrel 2007

"Constitutieborrels zijn saai. Erg saai. Zeg Frank, heb jij je al geconstitueerd?"
"Frank?"
"FRAHAANK!"

Karpe Noktemweekend

Zevenaar - 29 september. Aap Bokito na molestatie Karpe Noktemlid teruggestuurd naar TBS-kliniek.

Troubadour Koert's Revenge

Als ware hij een bard in een wildekeurige Dungeons & Dragons RPG laat Koert zijn 'Song of Terrible Fright' op het publiek los. De anti-curse voor Noëma zat echter niet in zijn spellbook.

Karpe Noktem Agenda

oktober, november, december, januari: Komende noktiviteiten

Wil jij geen enkele Karpe Noktemhappening missen? Trek dan maar direct je agenda, want we hebben tot in december activiteiten gepland. Van spacecake tot Sinterklaas, er zit voor iedereen wel wat wils bij. Wil je meer weten over een bepaalde activiteit, klop dan even aan bij het bestuur.

Locaties: o.a. de Bijstand, Dollars, Merleyn & Piecken.
Alles onder voorbehoud.

Woensdag 24 oktober: Commissiesborrel

Tijdens deze borrel kun je voor een leuke commissie shoppen... Wordt het Wereldvrede? Of gaan we lekker barren?
Locatie: Café Dollars, Grotestraat 9 (trap achter de bar)
Aanvang: 20:30

karpe noktems PIECKEN-SPELLEN AVOND

VRIJDAG 26 OKTOBER
VANAF 16:00

Playstation 3, Nintendo Wii & X-box 360-games
Biljart, Kolonisten van Catan, Poker
Professor Bromstraat 54

alternatieve studentenvereniging
karpe noktem

Woensdag 31 oktober: Karpe Rockt'em Halloween
Zombies opgelet: een dansavond in Halloweenstijl. We hebben enkele spectaculaire verrassingen in petto voor deze avond...
Locatie: Muziekcafé Merleyn (Hertogstraat 13)
Aanvang: volgt nog

Zaterdag 3 november: IVN Natuurwerkdag

Ieder jaar draagt Karpe Noktem zijn steentje bij op de jaarlijkse Natuurwerkdag. Hoe? Gewoon, door met grof geschut de natuur winterklaar te maken! In samenwerking met het IVN.

Locatie: Hatertse Vennen
Aanvang: n.n.b.

Woensdag 7 november: De Grote Jupiler Heineken Borrel

Na alle beslommeringen en heisa van alledag is het tijd voor een biertje. Een borrel zonder geneuzel.

Locatie: Café Dollars, Grotestraat 9 (trap achter de bar)
Aanvang: 20:30

Woensdag 14 november: borrel

Na alle beslommeringen en heisa van alledag is het tijd voor een biertje. Tapman's Angels staan voor u klaar!

Locatie: Café Dollars, Grotestraat 9 (trap achter de bar)
Aanvang: 20:30

Woensdag 21 november: bandjesavond

Ken jij een band die nog te klein is voor 'Roosje, maar wel toe is aan het echte werk? Het Karpe Noktempodium staat vanavond klaar voor frisse nieuwe acts!

Locatie: Café De Onderbroek, Tweede walstraat 21
Aanvang: 21:00

Woensdag 28 november: debat met Trivium

Debatvereniging Trivium daagt Karpe Noktem jaarlijks uit tot een duel met woorden. Verdedig onze eer!

Locatie: n.n.b.
Aanvang: 21:00

Woensdag 5 december: Filmavond

Heb jij vanavond geen pakjesavond? Geen nood, Bram houdt een oergezellige filmavond. Oh, kom er eens kijken...

Locatie: Professor Bromstraat 114-4
Aanvang: 21:30

Woensdag 12 december: Sinterklaasborrel

Makkers staakt uw wild geraas! Vanavond krijgt Karpe Noktem een verlaat bezoek van de Goedheiligman!

Locatie: Café Dollars, Grotestraat 9 (trap achter de bar)
Aanvang: 20:30

Woensdag 19 december: Karpe Rockt'em

Karpe Noktem sluit het jaar in stijl af. Er is nog weinig bekend over deze spetterende avond, maar je kunt in ieder geval rekenen op een zinderende live-act en gouwe ouwe DJ Jesper.

Locatie: Muziekcafé Merleyn (Hertogstraat 13)
Aanvang: volgt nog

Woensdag 2 januari: nieuwjaarsborrel

Na alle heisa van oudjaar is het tijd voor een nieuwjaarsbier. Tapman's Angels staan wederom voor u klaar!

Locatie: Café Dollars, Grotestraat 9 (trap achter de bar)
Aanvang: 20:30

Woensdag 9 januari: Extreme Playbackshow

Alle grote helden hebben er gestaan: Meatloaf, Apocalyptica, Europe, KISS en Annie M.G. Schmidt. Het Nijmeegse cultevenement van het jaar!

Locatie: n.n.b.
Aanvang: n.n.b.